

Projekt małej elektrowni jądrowej miasta Kuopio

Miasto Kuopio bada rozwiązanie umożliwiające budowę małej elektrowni jądrowej na potrzeby ciepłownictwa sieciowego w dwóch lokalizacjach – w Sorsasalo i Hepomäki. Uwarunkowania poszczególnych lokalizacji zostało szczegółowo przedstawione w planach uczestnictwa i oceny. Planowanie prowadzone jest bezpośrednio na poziomie planu zagospodarowania przestrzennego, ponieważ projekty są zgodne z wytycznymi obowiązującego planu ogólnego.

Równolegle trwa procedura oceny oddziaływania na środowisko spółki Kuopion Energia Oy, związana z badaniem możliwości budowy małej elektrowni jądrowej na potrzeby ciepłownictwa sieciowego.

Niniejszy dokument zawiera streszczenie ram prawnych dotyczących planowania zagospodarowania przestrzennego na potrzeby międzynarodowych konsultacji zgodnych z Konwencją z Espoo.

System planowania zagospodarowania przestrzennego w Finlandii

Ogólne regulacje dotyczące planowania zagospodarowania przestrzennego w Finlandii opierają się na ustawie o zagospodarowaniu przestrzennym. Krajowe cele zagospodarowania przestrzennego kierują planowaniem na poziomie regionów i gmin. Oprócz celów krajowych system planowania zagospodarowania przestrzennego obejmuje plan regionalny, plan ogólny oraz plan szczegółowy.

Plan regionalny rozstrzyga kwestie zagospodarowania przestrzennego na poziomie regionalnym, natomiast plan ogólny określa główne kierunki rozwoju gminy oraz przeznaczenie obszarów planistycznych. Plan szczegółowy jest najbardziej szczegółowym poziomem planowania: sporządzany jest w celu szczegółowego zagospodarowania, zabudowy i rozwoju obszarów. W planie szczegółowym wskazuje się – w zakresie wymaganym potrzebami regulacyjnymi – granice planu i jego poszczególnych obszarów, ogólne lub szczegółowe przeznaczenie obszarów, intensywność zabudowy oraz zasady dotyczące lokalizacji budynków, a w razie potrzeby również sposobu ich wznoszenia.

Plan regionalny zatwierdza najwyższy organ decyzyjny samorządu regionalnego, natomiast plan ogólny i szczegółowy – Rada Gminy. Plan regionalny stanowi wytyczną przy sporządzaniu i zmianie planu ogólnego oraz planu szczegółowego. Plan ogólny stanowi wytyczną przy sporządzaniu i zmianie planu szczegółowego.

Procedura planistyczna gmin w Finlandii

Procedura planistyczna dzieli się na kilka etapów, w których kluczową rolę odgrywa partycypacja społeczna. Ponadto plany muszą opierać się na wystarczających analizach i opracowaniach. O wszystkich etapach informuje się w sposób wymagany przez prawo.

Na odpowiednio wczesnym etapie sporządzania planu opracowuje się plan uczestnictwa i oceny, który określa sposób organizacji procedur partycypacji, interakcji społecznej oraz oceny oddziaływań.

Na etapie przygotowania planu sporządza się materiały w postaci projektu planu, które udostępnia się do wglądu w celu umożliwienia zgłaszania opinii. Możliwe jest opracowanie kilku wariantów projektu.

Projekt planu musi zostać publicznie wyłożony do wglądu, a o jego wyłożeniu należy poinformować w sposób odpowiedni do celu i znaczenia planu. Członkom gminy oraz zainteresowanym stronom należy zapewnić możliwość wyrażenia opinii w danej sprawie.

Plan szczegółowy zatwierdza Rada Gminy. Uprawnienia decyzyjne Rady mogą zostać przekazane na mocy regulaminu zarządowi gminy lub komisji.

Kluczowe akty prawne:

Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym (132/1999). Dostępna pod adresem: <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/1999/132>

Rozporządzenie w sprawie zagospodarowania przestrzennego i budownictwa (895/1999). Dostępne pod adresem: <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/1999/895>